

Algemene gegevens

- Ingevuld door **4602** mensen
- Man 48%
- Vrouw 52%
- Chronische aandoeningen:
 - Hart- en vaatziekten 25%
 - Reumatische aandoeningen 22%
 - Lichamelijke beperking 21%
 - Astma/COPD 20%
 - Diabetes 18%
 - Geen 15%
 - Darmaandoening 12%
 - Psychische problemen 9%
 - Maagklachten 8%
 - Anders, namelijk 27%

Willen mensen Samen Beslissen?

- ja, altijd 65%
- soms 28%
- nee 3%
- weet ik niet 4%
- Waarom wilt u Samen Beslissen?
 - omdat het over mijn lijf en leven gaat 85%
 - omdat ik dan meer duidelijkheid/meer overzicht krijg over mijn gezondheidssituatie 51%
 - omdat ik mezelf het beste ken 39%
 - omdat het de relatie met mijn zorgverlener verbetert 37%

Gebeurt het ook, Samen Beslissen?

- 'Hoeveel mogelijkheden kreeg u voorgelegd door uw zorgverlener?'
 - meerdere 66%
 - één mogelijkheid 34%
- 'Heeft u samen met de zorgverlener besproken wat het beste past bij uw persoonlijke situatie'
 - ja, hebben we besproken 63%
 - hebben we slechts gedeeltelijk besproken 22%
 - nee hebben we niet besproken 14%
- 'Heeft de zorgverlener u betrokken bij de uiteindelijke beslissing?'
 - Ja 83%
 - Nee 14%

Waarom wel of niet?

- 'Had u last van stress of emoties?'

Veel last	18%
Een beetje last	28%
Geen last	62%
- 'Had u het gevoel dat u een waardevolle bijdrage kon leveren aan het gesprek met uw zorgverlener?'

Ja	64%
Een beetje	22%
Nee	14%

Voorbeelden genoemd door mensen die hebben ervaren dat hun persoonlijke situatie niet aan bod kwam in het gesprek over hun zorg. Of die niet het gevoel hadden een waardevolle bijdrage aan het gesprek te kunnen leveren.

"ja men vond het beter om een kunst knie te plaatsen i.p.v eerst een kijkoperatie om te zien wat er aan de hand was. Ik ben wel 80+ maar ik hou van voetballen tennissen. Het derde zieken huis heeft uiteindelijk met goed gevolg de kijkoperatie uitgevoerd. ik kan weer voetballen en tennissen."

"Ik had gesprekken over waar sta ik/onbegrip/Hoe verder/herstel met betrekking tot het herseninfarct. Uitleg uitleg en nog een uitleg. Vragen door mij? Helaas de tijd is om!"

"Het ging over apneubehandeling. De drastische aanpak van de specialist was een aanslag op mijn intiem leven ('s nachts aan een apparaat liggen, dat ook nog eens niet goed functioneerde). De tandarts had een betere oplossing (beugelsysteem). Toen kwamen de verzamelde longartsen in het geweer: ik moest en zou hen tevreden stellen dat de beugel goed (genoeg) was. Toen ik zei: stel dat u vindt dat het niet optimaal is, wat dan? Ja, dan moest ik toch echt weer aan een van die apparaten. Nou, zei ik, ik kies voor een acceptabele inbreuk op mijn intieme leven."

Voorbeelden genoemd door mensen die hebben ervaren dat hun persoonlijke situatie goed aan bod kwam in het gesprek over hun zorg. Of die het gevoel hadden echt een waardevolle bijdrage aan het gesprek te kunnen leveren.

"Laatst stelde mijn arts voor om de antidepressiva langzaam af te bouwen. Toen zei ik: mijn moeder is net overleden, ik stel het een paar maanden uit. Hij respecteerde dat."

"Ik had gesprekken met de longarts en de verpleegkundige of ik longrevalidatie zou gaan doen. Dat is drie maanden intern. Ik had daar moeite mee en met name drie maanden ziek melden op mijn werk. Ik mocht er over nadenken en zij hebben wel met mijn gesproken maar niet hun mening opgedrongen, ik heb het wel gedaan en het is ten goede gekomen van mijn astma"

"Ik kwam met ernstige pijnklachten bij de reumatoloog. Ik heb een donornier en dat betekent dat niet iedere behandeling zonder meer mogelijk is. Ik ben nog maar 61. Toch is kwaliteit van leven voor mij belangrijker dan levensduur, dat vertel ik ze allemaal. Dus beslis ik of ik fantastische pijnstillers wil hebben die mijn nierfunctie aantasten of dat ik de pijn ondergeschikt maak aan mijn donornier en genoeg neem met een minder sterk medicijn. Samen met de reumatoloog hebben we naar een tussenweg gezocht en (voorlopig) gevonden."